

Szerpentin

Az ismeretterjesztő szerkesztőség *A tegnapiak ködlovagjairól* című szép műsora nemcsak témájával ragadott meg. A Krúdy Gyula valóságos alakjait földidézõ feszes szerkezetű program okos elemzéseivel is figyelmet keltett. Szemere Miklós, Beniczkyné Bajza Lenke, Görgey Artúr vagy Kossuth Ferenc emlékét föl-vázolva, ha kissé lemoszuk a Krúdy által festett képüket, arcvonásaik élesebben tűnnek elénk. S ez a művelet egyáltalán nem árt Krúdy Gyula írói hitelének és nagyságának, ám az ő, olykor idealizált alakjainak sem, ha 1984 télutóján történészek segítségével újra szemügyre vesszük személyiségüket. Az a Magyarország, amelyben éltek, valóban a cigányzenés, délibábok országa volt, s ezen mitsem változtat, hogy Krúdy írásaiból olykor eszményesített hősökként tűnnek elénk, s mi több: környezetük és társadalmi háttérük idillibbnek, mondhatnók felhőtlenebbenek látszik annál, mint amilyen valójában volt.

A hősök modelljei az író képzeletében nemegyszer szublimálódtak, s más-más néven bukkannak föl regénykönyveiben és elbeszéléseiben. Így válik hát halhatatlanná Alvinczi Eduard, Rezeda Kázmér, de Bácsalmási és Széplaki Titusz is. Akárcsak Szindbád.

Kiss Károly